ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2024

Vyhlásené: 27. 2. 2024 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

24

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 7. júna 2023 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Azerbajdžanskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovým únikom v oblasti daní z príjmov.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 65 z 8. decembra 2023 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi.

Prezidentka Slovenskej republiky ratifikovala zmluvu 18. januára 2024.

Zmluva nadobudne platnosť 1. apríla 2024 v súlade s článkom 29.

Zmluva
medzi
Slovenskou republikou
a
Azerbajdžanskou republikou
o zamedzení dvojitého zdanenia
a zabránení daňovým únikom v oblasti daní z príjmov

Slovenská republika a Azerbajdžanská republika,

želajúc si ďalej rozvíjať ekonomické vzťahy a posilniť spoluprácu v daňových záležitostiach,

s cieľom zamedziť dvojitému zdaneniu v súvislosti s daňami, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie prostredníctvom daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovým povinnostiam (vrátane schém hľadania najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. treaty shopping s cieľom získať úľavy, ktoré táto zmluva poskytuje ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích jurisdikcií),

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Na účely zmluvy, príjem plynúci určitým subjektom alebo usporiadaniam alebo ich prostredníctvom, s ktorými sa zaobchádza ako s úplne alebo čiastočne transparentnými podľa vnútroštátnych daňových predpisov jedného alebo oboch zmluvných štátov, sa bude považovať za príjem rezidenta zmluvného štátu, avšak len do takej miery, do akej daný zmluvný štát tento príjem považuje na daňové účely za príjem rezidenta tohto zmluvného štátu.
3. Zmluva sa nedotýka zdanenia, ktoré uplatňuje zmluvný štát voči svojim rezidentom, okrem výhod poskytnutých podľa ustanovení článku 9 ods. 2 a článkov 19, 20, 22, 23, 24 a 26 zmluvy.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo jeho územnosprávnych celkov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov, vrátane daní z príjmov plynúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkovej sumy miezd alebo platov vyplácaných podnikmi.
3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú najmä:
   a) v Slovenskej republike:
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb,
   b) v Azerbajdžanskej republike:
      (i) daň zo zisku právnických osôb,
      (ii) daň z príjmov fyzických osôb.
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky rovnaké alebo v zásade podobné dane ukladané po dátume podpisu tejto zmluvy, ktoré sa ustanovia okrem, alebo namiesto existujúcich daní. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

   a) pojem „Slovenská republika" označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva;

   b) pojem „Azerbajdžan“ označuje územie Azerbajdžanskej republiky;

   c) pojmy „zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovenskú republiku alebo Azerbajdžanskú republiku;

   d) pojem „osoba" zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a akékoľvek iné združenia osôb;

   e) pojem „spoločnosť" označuje každú právnickú osobu alebo subjekt, s ktorým sa na daňové účely zaobchádza ako so samostatnou osobou;

   f) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu" a „podnik druhého zmluvného štátu" označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

   g) pojem „medzinárodná doprava" označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom zmluvného štátu, okrem prípadov, keď sa táto loď alebo lietadlo prevádzkuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

   h) pojem „príslušný orgán" označuje

      (i) v Slovenskej republike: Ministerstvo financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu;

      (ii) v Azerbajdžane: Štátna daňová služba pod Ministerstvom hospodárstva a Ministerstvo financií;

   i) pojem „štátny príslušník" vo vzťahu k zmluvnému štátu označuje

      (i) fyzickú osobu, ktorá má občianstvo tohto zmluvného štátu; a

      (ii) právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v tomto zmluvnom štáte;

   j) pojem „uznaný dôchodkový fond“ zmluvného štátu označuje subjekt alebo usporiadanie založené v zmluvnom štáte, ktoré sa podľa vnútroštátnych daňových predpisov tohto zmluvného štátu považuje za samostatnú osobu a

      (i) je založený a prevádzkovaný výlučne alebo takmer výlučne na spravovanie alebo poskytovanie dôchodkových dávok a doplnkových plnení fyzickým osobám a ktorý je ako taký regulovaný týmto zmluvným štátom alebo niektorým z jeho správnych celkov alebo miestnych orgánov; alebo

      (ii) je založený a prevádzkovaný výlučne alebo takmer výlučne na investovanie finančných prostriedkov v prospech subjektov alebo usporiadaní uvedených v bode (i).

2. Pri uplatňovaní zmluvy zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak alebo sa príslušné orgány dohodnú na odlišnom význame podľa ustanovení článku 24 tejto zmluvy, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov zmluvného štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových právnych predpisov zmluvného štátu má prednosť pred významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov zmluvného štátu.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu" označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov zmluvného štátu podlieha v tomto zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho trvalého pobytu, sídla, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a tiež zahŕňa tento zmluvný štát a každý jeho územnosprávny celok alebo miestny orgán, ako aj

uznaný dôchodkový fond tohto zmluvného štátu. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá v zmluvnom štáte podlieha zdaneniu iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto zmluvnom štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 tohto článku rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto

   a) považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má trvalo dostupné bývanie; ak má trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

   b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má stredisko svojich životných záujmov, alebo ak v žiadnom z nich nemá trvalo dostupné bývanie, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

   c) ak sa obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

   d) ak je štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak je podľa ustanovení odseku 1 tohto článku osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, potom príslušné orgány týchto zmluvných štátov sa vynasnažia určiť vzájomnou dohodou, v ktorom zmluvnom štáte sa takáto osoba bude považovať za daňového rezidenta na účely zmluvy, pričom sa bude prihliadať na miesto jej skutočného vedenia, miesto jej vzniku alebo miesto, kde bola osoba inak založená, a na akékoľvek iné relevantné faktory. Ak neexistuje takáto dohoda, nebude mať takáto osoba nárok na žiadne úľavy alebo oslobodenie od dane podľa ustanovení zmluvy, okrem prípadov, a to v takom rozsahu a spôsobom, na akom sa môžu dohodnúť príslušné úrady zmluvných štátov.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň" označuje trvalé miesto na podnikanie, prostredníctvom ktorého podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Pojem „stála prevádzkareň" zahŕňa najmä

   a) miesto vedenia,

   b) pobočku,

   c) kanceláriu,

   d) továreň,

   e) dielňu,

   f) zariadenie alebo plavidlo alebo iné miesto používané na prieskum prírodných zdrojov,

   g) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

3. Výraz „stála prevádzkareň" tiež zahŕňa:

   a) stavenisko, stavbu alebo montážny projekt, ale len ak takéto miesto alebo projekt trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov;

   b) poskytovanie služieb, vrátane poradenských služieb podnikom prostredníctvom jeho zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých podnikom na takýto účel, ale len ak činnosti takého charakteru (v rámci rovnakého alebo súvisiaceho projektu) trvajú v zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré presiahnu v úhrne šesť mesiacov v akomkoľvek období dvanástich po sebe nasledujúcich mesiacov.

4. Výlučne na účely určenia toho, či už uplynulo dvanásťmesačné obdobie uvedené v odseku 3 písm. a),

   a) ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva činnosti v druhom zmluvnom štáte na mieste, ktoré predstavuje stavenisko alebo stavbu alebo montážny projekt a tieto činnosti sa vykonávajú počas jedného alebo viacerých časových období, ktoré v súhrne presahujú 30 dní bez prekročenia dvanástich mesiacov, a

b) prepojené činnosti sú vykonávané v tomto druhom zmluvnom štáte na tom istom stavenisku alebo stavbe alebo montážnom projekte počas rôznych období, z ktorých každé presahuje 30 dní, jedným alebo viacerými podnikmi úzko prepojenými so skôr uvedeným podnikom,

potom sa tieto rôzne časové obdobia pripočítajú k celkovému časovému obdobiu, počas ktorého skôr uvedený podnik vykonával činnosti na tomto stavenisku alebo stavbe alebo montážnom projekte.

5. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň" nezahŕňa:

a) využívanie zariadení výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností,

f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e),

za predpokladu, že takáto činnosť, alebo v prípade písm. f), celková činnosť trvalého miesta výkonu činností, predstavuje činnosti prípravného alebo pomocného charakteru.

6. Odsek 5 tohto článku sa neuplatní na trvalé miesto výkonu činnosti, ktoré podnik používa alebo udržiava, ak tento podnik alebo s ním úzko prepojený podnik vykonáva činnosť na tom istom mieste alebo na inom mieste v rámci toho istého zmluvného štátu, a

a) toto miesto alebo iné miesto predstavuje stálu prevádzkareň pre daný podnik alebo s ním úzko prepojený podnik podľa ustanovení tohto článku, v ktorých sa definuje stála prevádzkareň, alebo

b) celková činnosť, ktorá je výsledkom kombinácie činností vykonávaných týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, nemá prípravný alebo pomocný charakter,

za predpokladu, že tieto činnosti vykonávané týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, predstavujú doplňujúce funkcie, ktoré sú súčasťou ucelenej činnosti podniku.

7. Bez ohľadu na odseky 1 a 2 tohto článku, ale s výhradou odseku 9, ak osoba koná v zmluvnom štáte v zastúpení podniku a pritom obvykle uzatvára zmluvy alebo zohráva hlavnú úlohu pri uzatváraní zmlúv bez významných úprav zo strany podniku, pričom sa tieto zmluvy uzatvárajú

a) v mene podniku; alebo

b) o prevode vlastníckych práv k majetku alebo na udelenie práv na používanie majetku, ktorý podnik vlastní, alebo ktorý má podnik právo používať; alebo

c) na poskytovanie služieb týmto podnikom,

bude sa takýto podnik považovať za podnik, ktorý má stálu prevádzkareň v tomto zmluvnom štáte v súvislosti s akýmikoľvek činnosťami, ktoré táto osoba vykoná pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 5, ktoré nezakladajú stálu prevádzkareň podľa ustanovení uvedeného odseku, ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie (iného ako trvalého miesta na podnikanie, na ktoré sa vzťahuje odsek 6).

8. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, poisťovacia spoločnosť zmluvného štátu, okrem činností súvisiacich so zaistením, má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, ak vyberá poistné na území tohto druhého zmluvného štátu alebo poisťuje riziká, ktoré tam vznikli, prostredníctvom inej osoby ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 9.

9. Odsek 7 sa nepoužije, pokiaľ osoba, ktorá koná v zmluvnom štáte v zastúpení podniku druhého zmluvného štátu, vykonáva činnosť v prvom zmluvnom štáte ako nezávislý zástupca a koná v mene tohto podniku v rámci riadneho výkonu tejto činnosti. Pokiaľ však osoba koná výlučne alebo takmer výlučne v zastúpení jedného alebo viacerých podnikov, s ktorými je úzko prepojená, takáto osoba sa nebude považovať za nezávislého zástupcu v zmysle tohto odseku, a to vo vzťahu k akémukoľvek takémuto podniku.

10. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoje podnikanie v tomto druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nezakladá sama o sebe z ktorejkoľvek takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

11. Na účely tohto článku, osoba alebo podnik je úzko prepojený s podnikom, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna ovláda druhú, alebo ak sú obidve ovládané tými istými osobami alebo podnikmi. V každom prípade sa osoba alebo podnik bude považovať za úzko prepojený s podnikom, pokiaľ má jeden v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (beneficial interest) na druhom (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti (beneficial equity interest)), alebo ak iná osoba alebo podnik má v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti) na osobe a podniku alebo na dvoch podnikoch.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

2. Pojem „nehnuteľný majetok" má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a neživý inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia právnych predpisov upravujúce pozemkové vlastníctvo, užívanie nehnuteľného majetku a práva na variabilné alebo fixné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa uplatnia na príjmy plynúce z priameho užívania, z nájmu alebo iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 tohto článku sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného pri výkone nezávislej osobnej činnosti.

Článok 7
Zisky z podnikania

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoje podnikanie v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoje podnikanie takýmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno prisúdiť stálej prevádzkarni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tejto stálej prevádzkarni sa

s výnimkou ustanovení odseku 3 tohto článku v každom zmluvnom štáte prisudzujú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

3. Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 tohto článku nevylučujú, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
6. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Lodná a letecká doprava

1. Zisky podniku zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.
2. Na účely tohto článku, zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave tiež zahŕňajú:
   (a) zisky z príležitostného prenájmu lodí v medzinárodnej doprave bez posádky (bareboat rental) a lietadiel v medzinárodnej doprave bez posádky (dry lease) na príležitostnej báze; a
   (b) zisky z užívania, udržiavania alebo prenájmu kontajnerov v medzinárodnej doprave (vrátane prívesov a súvisiaceho vybavenia na prepravu kontajnerov)

   ak má tento druh činností doplnkový alebo vedľajší charakter k činnosti prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave.
3. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnom podnikaní alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

1. Ak
   a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
   b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak sú v týchto prípadoch podmienky, na ktorých sa dva podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by v prípade neexistencie týchto podmienok jeden z podnikov dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v druhom zmluvnom štáte a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov, ak tento druhý zmluvný štát považuje úpravu za odôvodnenú. Pri stanovení

takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, sa však môžu zdaniť aj v tomto zmluvnom štáte podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne:
   a) 8 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť, ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy počas obdobia 365 dní, ktoré zahŕňa deň výplaty dividend (na účely výpočtu tohto obdobia sa neprihliada na zmeny vlastníctva, ktoré by priamo vyplývali z reorganizácie podniku, ako napríklad zlúčenie alebo rozdelenie spoločnosti, ktorý má v držbe akcie alebo ktorý vypláca dividendy);
   b) 10 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Tento odsek sa netýka zdanenia spoločnosti, ak ide o zisky, z ktorých sa vyplácajú dividendy.
3. Pojem „dividendy" použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo podielov, užívateľských akcií ("jouissance" shares) alebo užívateľských práv ("jouissance" rights), ťažobných akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií alebo podielov podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť rozdeľujúca zisk.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislú osobnú činnosť zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak sa podiel, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, tento druhý zmluvný štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu alebo ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň nachádzajúcu sa v tomto druhom zmluvnom štáte a nemôže ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov plynúcich zo zdroja v tomto druhom zmluvnom štáte.
6. Bez ohľadu na akékoľvek ďalšie ustanovenia tejto zmluvy, ak spoločnosť, ktorá je rezidentom zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, tak zisky zdaniteľné podľa tejto zmluvy môžu podliehať dani vyberanej zrážkou v tomto druhom štáte v súlade s jeho právnymi predpismi, ak sú poukázané ústrediu, takto uložená daň vybraná zrážkou však nepresiahne 2% sumy týchto ziskov po odpočítaní dane z príjmov právnických osôb uloženej v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj a podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 8 % hrubej sumy úrokov.

3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2, úroky majúce zdroj v zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto druhom zmluvnom štáte, ak skutočným vlastníkom týchto úrokov je jedna z nasledujúcich inštitúcií druhého zmluvného štátu:

   a) v prípade Azerbajdžanu: vláda Azerbajdžanskej republiky, politický alebo územnosprávny celok alebo miestny orgán, Centrálna banka Azerbajdžanu (Central Bank of the Republic of Azerbaijan), Štátny ropný fond (The State Oil Fund) a Štátna ropná spoločnosť Azerbajdžanskej republiky (The State Oil Company of the Republic of Azerbaijan);

   b) v prípade Slovenskej republiky: vláda Slovenskej republiky, politický alebo územnosprávny celok alebo miestny orgán, Národná banka Slovenska, Exportno-importná banka Slovenskej republiky, Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s., Agentúra pre riadenie dlhu a likvidity.

4. Pojem „úroky" použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či poskytujú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Úroky z omeškania sa na účely tohto článku nepovažujú za úroky.

5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte nezávislú osobnú činnosť zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa úroky platia a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo stála základňa.

7. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa k pohľadávke, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

2. Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj a podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne:

   a) 5% hrubej sumy licenčných poplatkov v prípade platieb uvedených v odseku 3 písm. a),

   b) 10% hrubej sumy licenčných poplatkov v prípade platieb uvedených v odseku 3 písm. b).

3. Pojem „licenčné poplatky" použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu získané ako odplata:

   a) za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo vzoru, plánu, tajného vzorca alebo postupu, softvéru, priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti;

   b) za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu,

umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre televízne alebo rozhlasové vysielanie a iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte nezávislú osobnú činnosť zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak sa právo alebo majetok, za ktorý sa licenčné poplatky platia, skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo stála základňa.

6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa licenčné poplatky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Príjmy zo scudzenia majetku

1. Príjmy, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

2. Príjmy zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou obchodného majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte alebo hnuteľného majetku patriaceho stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislej osobnej činnosti, vrátane príjmov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

3. Príjmy, ktoré podniku zmluvného štátu prevádzkujúceho lode alebo lietadlá v medzinárodnej doprave plynú zo scudzenia týchto lodí alebo lietadiel alebo z hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

4. Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia podielov alebo akcií alebo porovnateľných podielov, ako napríklad podiely v osobnej obchodnej spoločnosti alebo truste, môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte, ak kedykoľvek počas obdobia 365 dní predchádzajúcich scudzeniu, tieto akcie alebo porovnateľné podiely, ktorých viac ako 50 % hodnoty priamo alebo nepriamo predstavuje nehnuteľný majetok podľa článku 6, nachádzajúci sa v tomto druhom zmluvnom štáte.

5. Príjmy zo scudzenia iného majetku, ako sa uvádza v predchádzajúcich odsekoch tohto článku, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Nezávislé osobné činnosti

1. Príjmy plynúce fyzickej osobe, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu zo slobodných povolaní alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte s výnimkou nasledujúcich prípadov, keď sa takéto príjmy môžu zdaniť aj v druhom zmluvnom štáte:

   a) ak má v druhom zmluvnom štáte obvykle k dispozícii stálu základňu na účely vykonávania

svojich činností; v takom prípade možno zdaniť v tomto druhom štáte len toľko príjmov, koľko možno pripočítať tejto stálej základni; alebo

b) ak sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte počas obdobia alebo období, ktoré sa v úhrne rovnajú alebo presahujú 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom alebo končiacom sa v príslušnom zdaňovacom období; v takom prípade možno zdaniť v tomto druhom štáte len toľko príjmov, koľko plynie z jeho činností vykonávaných v tomto druhom štáte.

2. Výraz „slobodné povolania“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov, účtovníkov a audítorov.

Článok 15

Príjmy zo závislej činnosti

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania podliehajú zdaneniu, s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19, len v tomto zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu, bez ohľadu na ustanovenia odseku 1, len v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak

   a) príjemca je prítomný v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období a

   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého zmluvného štátu a

   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne, ktorú má zamestnávateľ v druhom zmluvnom štáte.

3. Pojem „zamestnávateľ" uvedený v odseku 2 písm. b) tohto článku označuje akúkoľvek osobu, ktorá dáva pokyny a príkazy spojené s výkonom práce a ktorá znáša riziko a zodpovednosť za výkon práce.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, odmeny plynúce z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto zmluvnom štáte.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu alebo akéhokoľvek iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z činností vykonávaných osobne v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia na príjmy plynúce z činností vykonávaných v jednom zmluvnom štáte umelcom alebo športovcom, ak sú tieto činnosti vykonávané v súvislosti s návštevou tohto zmluvného štátu úplne financovanou z verejných prostriedkov druhého

zmluvného štátu alebo vykonávané v rámci dohody o kultúrnej výmene medzi zmluvnými štátmi.

Článok 18
Dôchodky

S výnimkou ustanovenia článku 19 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 19
Štátna služba

1. a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, okrem dôchodkov vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho územnosprávnym celkom, alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo jeho správnemu celku, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

   b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tomto druhom zmluvnom štáte a fyzická osoba je rezidentom tohto druhého zmluvného štátu a

   (i) je štátnym príslušníkom tohto druhého zmluvného štátu alebo

   (ii) sa rezidentom tohto druhého zmluvného štátu nestala len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2. a) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 tohto článku, dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z prostriedkov, ktoré vytvoril zmluvný štát alebo jeho územnosprávny celok, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo jeho správnemu celku, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

   b) Takéto dôchodky a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak je fyzická osoba rezidentom a štátnym príslušníkom tohto druhého zmluvného štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa uplatňujú na platy, mzdy, dôchodky a iné podobné odmeny za služby poskytované v súvislosti s podnikaním vykonávaným niektorým zmluvným štátom alebo jeho územnosprávnym celkom, alebo miestnym orgánom.

Článok 20
Študenti

Platby, ktoré na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku dostáva študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tomto skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak takéto platby majú zdroj mimo tohto skôr uvedeného zmluvného štátu.

Článok 21
Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta zmluvného štátu bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa neuplatní na príjmy, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2, ak ich príjemca, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislú osobnú činnosť zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V tomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku príjmy plynúce fyzickej osobe, ktorá je

rezidentom zmluvného štátu z hazardných hier alebo lotérií a ktoré plynú zo zdrojov v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 22
Zamedzenie dvojitého zdanenia

1. V Slovenskej republike sa dvojitému zdaneniu zamedzí nasledovne:

   Ak rezident Slovenskej republiky poberá príjmy, ktoré podľa ustanovení tejto zmluvy môžu byť zdanené v Azerbajdžane, Slovenská republika povolí znížiť daň z príjmov svojho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v Azerbajdžane. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť v Azerbajdžane.

   Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá rezident Slovenskej republiky, sú oslobodené od dane v Slovenskej republike, Slovenská republika napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy tohto rezidenta vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy.

2. V Azerbajdžanskej republike sa dvojitému zdaneniu zamedzí nasledovne:

   Ak rezident Azerbajdžanskej republiky poberá príjmy, ktoré môžu byť zdanené v Slovenskej republike podľa ustanovení tejto zmluvy, Azerbajdžan povolí znížiť daň z príjmov svojho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v Slovenskej republike. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne sumu dane vypočítanú pre takéto príjmy podľa právnych predpisov a daňových pravidiel Azerbajdžanu.

Článok 23
Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi žiadneho zo zmluvných štátov.
2. Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi zmluvného štátu, nie sú podrobovaní v žiadnom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.
3. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nemôže byť v tomto druhom zmluvnom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
4. Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné úhrady platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.
5. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne vlastní alebo priamo alebo nepriamo ovláda jeden rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné, či ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
6. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 uplatňujú na dane

akéhokoľvek druhu a charakteru.

Článok 24

Procedúra vzájomnej dohody

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 22 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.
3. Príslušné orgány zmluvných štátov vynaložia úsilie vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o zamedzení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.
4. Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo, aj prostredníctvom spoločnej komisie zloženej z príslušných orgánov alebo ich zástupcov, s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 25

Výmena informácií

1. Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie, o ktorých sa predpokladá, že sú rozhodujúce na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov upravujúcich dane každého druhu a charakteru, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich správnych celkov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2.
2. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát získa podľa odseku 1, sa považujú za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto zmluvného štátu a poskytujú sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, vykonávaním právnych predpisov alebo trestným stíhaním týkajúcim sa daní alebo rozhodovaním o odvolaniach vo vzťahu ku daniam uvedeným v odseku 1 alebo dohľadom nad týmito činnosťami. Tieto osoby alebo orgány použijú informácie len na uvedené účely. Tieto informácie sa môžu zverejňovať počas verejných súdnych konaní alebo v súdnych rozhodnutiach. Bez ohľadu na vyššie uvedené môžu byť informácie získané jedným zmluvným štátom použité na iné účely, ak tieto informácie môžu byť použité na takéto iné účely podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov a príslušný orgán zmluvného štátu poskytujúceho informácie udelil na takéto použitie súhlas.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa v žiadnom prípade nevykladajú tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia v rozpore s právnymi predpismi a administratívnou praxou jedného alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré sa nedajú získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní jedného alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by viedli k zverejneniu akékoľvek obchodného, hospodárskeho, priemyselného, komerčného alebo profesijného tajomstva alebo obchodného postupu, alebo informácie, ktorých zverejnenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.
4. Ak jeden zmluvný štát žiada informácie podľa tohto článku, druhý zmluvný štát využije svoje opatrenia na získavanie informácií, aj keď druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje na vlastné daňové účely. Povinnosť obsiahnutá v predchádzajúcej vete podlieha obmedzeniam uvedeným v odseku 3, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nevysvetľujú tak, že

umožňujú zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že on sám nemá záujem o takéto informácie.

5. V žiadnom prípade sa ustanovenia odseku 3 nevysvetľujú tak, že umožňujú jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadovanými informáciami disponuje banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo splnomocneného zástupcu alebo preto, že sa týkajú majetkovej účasti v určitej osobe.

Článok 26
Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27
Obmedzenie výhod zo zmluvy

Ak je možné usúdiť, a to s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, že získanie výhody zo zmluvy bolo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo akejkoľvek transakcie priamo alebo nepriamo vedúcich k tejto výhode, táto výhoda bez ohľadu na ktorékoľvek iné ustanovenia zmluvy, nebude poskytnutá vo vzťahu k časti príjmu, pokiaľ sa nepreukáže, že poskytnutie tejto výhody v danej situácii by bolo v súlade s účelom a cieľom príslušných ustanovení zmluvy.

Článok 28
Dodatky a zmeny

Akékoľvek dodatky a zmeny k tejto zmluve možno vykonať po vzájomnom súhlase zmluvných štátov. Takéto dodatky a zmeny sa vykonajú vo forme samostatných protokolov, ktoré budú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy a nadobudnú platnosť v súlade s ustanoveniami článku 29.

Článok 29
Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva podlieha schváleniu alebo ratifikácii v súlade s vnútroštátnymi právnymi postupmi oboch zmluvných štátov a nadobudne platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia neskoršieho písomného oznámenia diplomatickými kanálmi potvrdzujúceho, že boli splnené vnútroštátne právne postupy. Ustanovenia tejto zmluvy potom nadobudnú účinnosť v oboch zmluvných štátoch:

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v prípade ostatných daní, na dane, ktoré sa ukladajú za akékoľvek zdaňovacie obdobie začínajúce najskôr od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 30
Ukončenie platnosti

Táto zmluva zostane v platnosti, pokým ju zmluvný štát nevypovie. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom akéhokoľvek kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane vykonávať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní na príjmy zdaniteľné v akomkoľvek zdaňovacom období začínajúcom sa od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené písomné oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave dňa 7. júna 2023 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku, v azerbajdžanskom jazyku a v anglickom jazyku, pričom všetky znenia sú rovnocenné. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:
Miroslav Wlachovský v. r.

Za Azerbajdžanskú republiku:
Džejhun Bajramov v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 209 25 267, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.